

Letnik II.

v lažnjivi obleki.

Štev. 12.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljá celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr., četrt leta 60 krajc. Posamezne številke se dobivajo po 10 kr. v Klerr-ovi bukvarnici na velikem trgu št. 313.

Volilcem kronovine kranjske!

Očitna dražba.

Le sem, kar ima noge in volilne liste v žepu! Prav po nizki ceni se prodajajo tu še ostali kandidatje za deželni zbor. Kdo dá več! Tu jih bom izvlekel iz besage po vrsti, kakor mi kateri pride pod palec. Sedem sem jih že oddal, meni ni nič več mar za-nje, počnite ž njimi, kar hočete. Le še nekaj jih imam, ktere sem kupil v očitni dražbi konšt. društva, ker ni bilo kupca za-nje. Pazite! Že začenjiam.

Št. 8. Šafer, jako gibljiv možicelj, doktor pravoslovja z diplomom na oslovski koži, jako izvrsten plešalec, boter konšt. nemškutarskega programa, tudi prav izurjen v igri „frnikolo“, ker je že Frica stokrat „kozla“ naredil. Dam ga za tri glasove.

Št. 9. Kasmacherjev Fricc s pudelnom vred, jako „kunšten“ doktor za zdrave; dokler njega ni blizo, se ni treba smrti bati. Le to napako ima, da je že ljubljanskega mesta konšt. svetovalec, a tega on sam ni kriv, timveč le ljubljansko konšt. društvo. Tega že dam za en glas, ker mene ravno toliko stane.

Št. 10. Kromer, „koprol“ deželnega zbora, zeló šibka figura, ki skoči vselej po koncu, kedar kak Slovenec „centrum“ zadene. Če ga nihče ne kupi, ga bom prihranil za veliko posestvo.

Št. 11. Apfaltrern, po rodu baron, izvrsten nemškutar, sicer pa ne veliko vreden; naj bo za veliko posestvo.

Št. 12. Wurzbach, prijatelj mrčesev in neusmiljen rabelj slovenskega jezika, predsednik lanskega deželnega zbora; se dá tudi rabiti za cerkvenega strežaja, ker jako rad zvoní. Tega dam celó v zgubo, ker ni upa, da bi ga pozneje še kje oddal.

Št. 13. Thurn, po rodu grof, po obnašanji nemškutar, sicer pa izvrsten mož, ki za nemškutarje vstaja in obsedí. Morda mi tudi tega odkupi veliko posestvo.

Št. 14. Langer iz Podgore, mož sicer nemškutar, pa je vendar včasih podpisal peticije Slovencev; ker ga bom še velikemu posestvu lahko oddal, ga denem nazaj v besago.

Št. 15. Margheri grof, tedaj več ko mi, Kljunov pajdaš v državnem zboru, sicer pa mož z lepo brado; škoda, da je že oženjen, ker bi ga sicer ponujal nemškutarkam; morde bo za veliko posestvo.

Št. 16. Rastern, grof, sicer pa prav tih mož, ker v deželnem zboru črtice ne črhne. Posebno pripraven je za kako igro, na pr. „slepe miši loviti“, ker bi se po glasu nikdar ne izdal. Pa saj je nemškutar, tedaj ga mi bo kupilo veliko posestvo.

Št. 17. Rudež, hud nemškutar, prav pust človek, kateri v deželnem zboru ni črhnil še pametne besedice; a tudi ne neumne. Če ga ne kupi veliko posestvo, bo izmetal vse Slovence iz svoje hiše na starem trgu v Ljubljani, tedaj ga dam tudi v zgubo za dva glasa. Naj bo! Bog daj srečo!

Št. 18. Auersperg, litijski predstojnik ali glavar, grof hudega obraza, gospodar žandarjev, jako strašen mož tistemu, kdor se ga bojí, Pajkov učenec, tedaj vé, kako se mora ravhati z ljudstvom, ker pozná leskovino. V deželnem zboru pa ni še kaj prida storil, ker tam se z žandari ne dá nič opraviti. Tudi jezika tam še ni pokazal, tedaj ne vem, govori li on slovenski jezik ali „kuhel tajč“. Če ga nočete, ga bom pa prihranil za veliko posestvo.

Št. 19. Savinschegg, mož doktorskega plemena in nemškutarske vere, ki še dozdam ni nobenega Slovenca sneedel. Ta je že prihranjen za veliko posestvo, tedaj tukaj ni na prodaj. Le če bi v kaki slovenski šoli manjkalo takih učencev, kateri še ne znajo slovenske gramatike, bi ga oddal, a le za dober „profit“.

Ponujalo se mi je še nekaj poslancev za Štajersko, na priliko Lohninger, Brandstetter, Wretschko, Seidl itd.; pa ker je kupčija s takim blagom jako slaba in človek komaj svoj denar nazaj dobi, če mu še roba celó v besagi ne zastara, jih nisem hotel kupiti, čeravno

so se prav za majhen denar ponujali. Tudi Kozlerjevega Janeza nisem hotel pobrati, kterega so ljubljanski liberaluhi iz voza vrgli, kajti človek nima ž njim nič ko stroške.

To naznanjam s tem pristavkom, da bom besago spraznil po vsaki ceni; če mi pa vkljub temu še kaj na dnu ostane, bom drugi pot vso ropotijo skup prodal tistemu, kdor mi gotovo plača, ali pa bom daroval vse nemskutarskemu konšt. društvu za god, če mi tudi Janez za vodo nič za-nje ne obljudi.

„Brencelj“,
političen branjevec.

Rešpehtarjova kuharica.

Na, zdaj pa imate, ki ste drli po vsi sil na tabor v Cirkenco! Prov se Vam godi! Še dritelc, kar vas je blo na tabor, vas ni drukanih v „Takplatec“, k' je mojmo rešpehtarji sveta šrifta. Pa to je kej neumno, da ste si tiste medalje kupili; menite, da je srebro? Ja, figa, svinc je, k' ni vreden, da b' si ga človek na vrat perheftal, koker nektere frajlice pa frave, k' ž njim po mest paradirajo. Če nimate tolk v premoženji, da b' si bštelal sreberne medalje, raj si obeste na vrat plehaste marke, da se saj naš

rešpehtar ne bojo giftal nad vam, kader b' vas srečali v sternala.

Pa sej zdaj nimajo cajta, da b' se zato posebno pekimral, k' so tiste volitve za abortnarje pred durmi. V pondelk so imel tam eno veliko ropotijo, k' so se kregal, kdo bo vštelan za kandelcuker al kandeldatec, k človek ne zastop prav rihtek. Pa more že bit' kaj žofnoga, k' so se tako špetiral, da so kar flike okol letele. Naš gospod rešpehtar so se že več cajta učil eno reto, toko, da sem nekterkrat mislila, da že k sodnem dnevu vkup zvoni in da se bojé, da b' še o pravem cajt ne peršli pred rihto. Nič družga ni blo slišat, ko „fašing“, „frejgajst“, „konjskštaejon“, „glihenga, ferahtenga nacjon pa špraho“, „perrehtenga vseh pekantarc“, „póden za rete“, „tajémandelo“, „kapitalen teleguncvet“ pa še nekej bolj kunštnih besed, kterih ordnar človek ne zastop. Vse to se menda imenuje „prav kram“; je pa tud prava krama, k' je vse to noter.

Vsak je percfral na širštat tak „kram“, pa ga je tam ven klical, ta drug so pa klačal in polej cegelce v eno kahlo zmetal, k' jih je eden ven zlekel, pa vselej enga poklical, toko, koker tačas, kder soldatje komis in lon fašejo. Eni škricmani, menda so ta havptrihtarji, so pa s plajbsam vsakmo en štrihelo naredli, koker tačas, k' fante v soldate pobirajo. K' je blo vse ven, so se pa tist, k' so bli tavglih, za meštace perjel pa so prov možki bli, koker da b' bil ves svet njih, pa še firmament nad njim. Žefa je spremila enga mladga dohtarčka na širštat, k' so se mama zanj bal, da b' se ne zgubil al pa da b' ga kdo ne pohodil, in je na to vižo vse slišala in vidla.

To bo pa zdaj prav šunder! Tam so tud zvolil en „centrum bal kamilen té“, Slovenc pa so v tist oštarij, k' se ji reče „čitalnica“, imel „Slovenjo“ in so tud svoje kardinale vštalaral. Kdo bo nek zdaj prehavptal? Saj ravno firbčena nisem, pa b' vendar rada vedla.

Škoda da se tega pol leta nič več ne vidmo! Rada b' vam povedala, al so miškurji al Slobenarji po štimah na boljim, pa saj vem, da se bomo drug mesec že spet

vidli; prav žal bi mi blo, če bi od vas kdo ven ostal, k' se že tolk cajta poznamo in smo že marsktero unterhal-tengo med sabo imeli! Jest sem se vas že toko navadla, da bi mi blo dolg čas po vas, ker čas rada majhen poplavšam, kder imam cajt in me nobeden ne sliš. Bodite pametni in frajndlih, koker do zdaj, in plačajte tist 1 goldinar in 20 krajcarjev, pa bo pol leta gmah; če pa nimate teh grošov, pa se meldejte per men, bom pa jest per kasi eno dobro besedo za vas govorila. Saj ne bote šli koj pekljat, če tiste groše ofrate.

Kder jest ne bom imela cajta plavšat, me bojo pa gospod ferboltar ablezval in se z vam pogovarjal; bote vidli, kok' so kunšten mož, k' zastopjo še več politike, koker Žefa. Pildek, na kterem so kontrafiran, so že poslal na Dunaj, pa bo kmal nazaj peršel.

Adijo! Družga pol leta se za gvišno spet vidmo. Pa nikar kej ne zamerte!

Kandidati po deželi.

Berača nadlegujejo uši in briči, Slovenc pa nemškutarji in njihovi kandidati, kteri bi radi za narod za 5 gold. na dan sedeli. In res, kamor se človek ozré, povsod ustajajo orjaške podobne iz pisarničnega prahú, izza šolskih klopi, zdravniških bukev itd. Hvala Bogu, dokler je kaj nemškutarjev na Slovenskem, nam ne bo manjkalo kandidatov, kteri bi bili radi za poslance izvoljeni. Kar sežite pó-nje v sredo nemškutarske drhali in kogar koli za ušesa, nos ali lase zagrabite, vsak je dober, vsak vam gré v deželni zbor, če ima pinjo ali ne; tudi je Dežmanu enako, ali je Turek ali Samojedec, da le Slovenec ni, pa je dobro.

V Kranji imate izvrstnega moža, kteri v tamošnih pisarnicah zvonce nosi, in ko šolski ogleda svojo inteligencijo in nemškutarski nos prav rad tudi v kmečke šole utika, da je vsaj toliko časa kaj omike v šoli, dokler on pri skušnji sedí. Ta mož je Vam dobro znani g. Derbič, kteri se sam sicer tako ne piše, a vendar ne more braniti, da ga tako pišejo drugi. Lansko leto je revež dobil komaj en glas, bilo je, kakor da bi se ž njim norčevali, ker z enim glasom ni lačen ne sit, ne suh ne moker, ne bel ne črn. Glejte no, da se letos kaj boljše obnesete!

V Kamniku je zopet dr. Gauster, sicer majhne postave ko Cahej, a velikega uma, kteremu le figovega drevesa manjka, da bo velik ko Dežman. Figovo drevo pa, po kterem bo v deželni zbor zlezal, ste Vi, volilci kamniški. Prhavec mu bo pomolil hrbet, da seže do prve veje, in potem mu bo držal steblo tako dolgo, da se skoz okno v zbornico skobacá, ker so vrata le za Slovence. Ne vem, zakaj bi mu branili, da služi po 5 gold. na dan; če jih njemu ne privoščíte, jih bo pa kdo drugi pograbil, Vam ne bodo ostali. Sicer pa je gosp. Gauster mož, kteri se gré pri tej priči z Vami skušat, kedar v močniku štruklje lovite. — Če bi njega ne volili — ker mu je morda Kranjsko mesto že kako figovo drevo vsadilo in mu tudi Ločani morda že smojke pekó — volite tistega brez ozira na narodnost, kteri bo v močniku največ štrukljev z eno žlico zajél.

V Mengšu pa gorí že mnogo let velika „lešerba“ ali celó „laterna“ nemškutarske inteligencije; dokler ni bilo slovenskih sleparij, je ta luč prav možko in prevzetno svetila, tako da se je marsiktera kmečka veša pri njej prismodila. Svetila je mladini po šolskih klopeh, odrašenim prodajala za dobre sreberne groše in šestice ali desetice maslo nemške kulture in se slednjíc vsedla celó za županovo mizo. Poglejte ga moža, gosp. učitelja Dolencea! Na njem se vidi sad nemškutarije! Naj pride mi še kdo in reče, da je nemška kultura škodljiva! Glejte okrogli trebušček njegovega čvrstega života, leskoči nos njegovega polnega obraza, njegovo lepo posestvo in njegovo krasno hišo, ktera polževi nikakor ni podobna! Ga li vidite, kako si hitro hoče zaslužiti dvajsetico, kedar se mu naznani, da je kdo v pretepu ubit! In kako srdito korači nazaj, če vidi, da je tepenec le ranjen, ker mož ni zaslužil dvajsetice! Tje hití, da ga komaj peté in senca dohajajo, nazaj pa se vrača, da ga skoraj nos in trebušček zadej puščata. Dalje ta mož tudi koleke (štemplje) je in sicer tako varno, da so, kedar jih iz sebe dá, zopet za rabo. To Vam je gotovo všeč in „Brencelj“ je porok, da prezame poslanstvo s 5 gold. na dan, če ga le volite. Škoda, da nima pomočnika Prhavca iz Kamnika, da bi ga priporočal! Kjer

koli Vam manjka poslancev, volite si mengeškega „šomaštra“ in ta Vam bo godel, da boste vsi plesali.

Kakošen dobiček bi bil na primer gosp. Demšar iz Senožeč! Mož, ki tako dobro pozná osle in njihovo deželo, bo gotovo tudi v stanu zastopati blagor oslov in se boriti za njihove pravice. Da bi vedel „Brencelj“, ali je že šel g. Demšar na led plesat, bi ga priporočal; ker pa tega ne vé, ga dene za zdaj na stran.

Če bi Vam pa kje primanjkovalo kandidatov za deželni zbor, obrnite se do „Brenceljna“; on ima dosti stare in nove robe v magacinu, ktero prodaja po vsaki ceni, da se je le znebi.

Pred volitvijo.

Slovenec. Kako to, gospod doktor, da ste jeli očale nositi? So Vam mar oči oslabele?

Nemškutarsk kandidat. Menda bo že taka, kajti nekaj let sem vidim vedno manj volilcev na naši strani. Ker se mi zdi, da je tej čudni prikazni slabeče oko krivo, sem danes nataknil očali na nos.

*
*
*

Kaltenegger. Kaj bo, Jože, če ne bova voljena?

Suppppan. I kaj neki! Saj se od dolgih nosov še ne plačuje davek.

Kaltenegger. A ves svet se nama bo vnovič smejal.

Suppppan. Misliš li, da se bo po nama kedaj kdo jokal?

Kaltenegger. A vendar bi bilo pusto, ako bi celó v Ljubljani padla.

Suppppan. Ne boj se! Naju bo že véliko posestvo pobralo.

Naš Cene.

(Poje se po: „Naš maček je ljubco imel“.)

Naš Cene mandat je imel,
V državni je zbor revež šel.
A zbor mu je zbolel močno,
Pomoči nobene ni bló.
Naš Cene je zgubil mandat,
Postavljen ni več kandidat.
Naš Cene se jokati začel,
Ker glasa noben'ga ni vjel.
Pa zdaj se mu smeje ves svet,
Ker Cene gre zdaj ribam pet.
Oh kaj bo li revež počel,
Ko Dežmana grablje bo snel?
Nauk je za naše ljudi:
— Ne bodo na nas li hudí? —
„Če pošlje na Dunaj vas kdo,
Borujte za narod se zló;
Če dolgo živeti vam je mar,
Ne vbogajte Kljuna nikdar“.

Zvit deček.

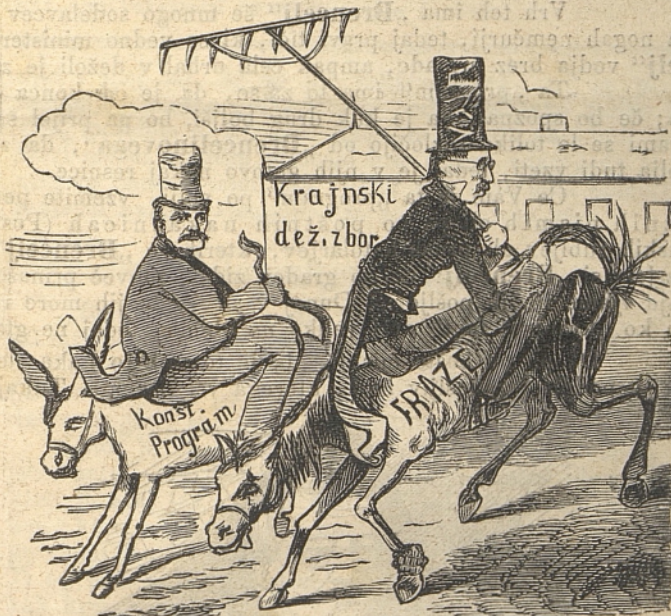
K sedanjemu Papežu prinese deček po svojem očetu narisano načrtu poslopja, kterege je hotel sv. Oče zidati. Načrt mu je tako všeč, da odpre predalček napolnjen s zlati ter veli dečku, da naj seže z roko va-nj in si vzame kolikor more zgrabiti. A deček se ponižno prikloni in reče: „Nikdar jaz ne sežem s svojo nevredno roko v ta predalček! Sezite sami, sv. Oče, in dajte mi, kar zagrabite, kajti Vaša roka je večja od moje“.

Dva liberalna kandidata.

Fricc Kismacher: Pojdi po „evancig“, Dolfi, da zgubiš še zadnjo niko! 6000 si mi jih že dolžan, boš moral cel mesec poslanec biti, preden mi jih plačaš.

Don Quixotte della Blatna vas in njegov strežaj Sancho-Kaltenegger.

Strežaj: Gospod, meni se zdi, da na tih-le živalih ne bova prišla v ono-le hišo.

Vitez Korel: Meni tudi! Če bolj poganjam svoje živinče, dalje sem od hiše. Proklete grablje!

Naznanilo.

Podpisanemu odboru je zmanjkalo primernih kandidatov za deželne zbore. Kdorkoli čuti v sebi nemškutarsko žilo in je pripravljen, po Dežmanovih goslih plesati, naj se oglasi pri konšt. društvu, kjer se tudi obširnejši pogoji izvedó. Na značajnost, poštenost, kar se tiče narodnosti, se ne bo oziralo, vrh tega pa se še vsakemu, kateri bi pri volitvah ne zmagal, zagotovi lepa plača do smrti (penzija).

Nemčurski volilni odbor.

Nekaj dni še in pogodba, koja je storjena za pol leta med „Brenceljnom“ in naročniki, zgubila bo veljavo; treba tedaj, da se ponovi.

Pogoji so vsakemu znani; kdor mu pošlje 1 gold. 20 krajc., tistemu bo brencal do konca 1870. leta zastonj, in sicer ko dozdej dvakrat v mesecu. Vkljub nizki ceni jih je žalibog! še mnogo, ki še dozdej niso storili te pogodbe in ga beró v „krotobant“ ter mu delajo grozno škodo, ker mu kratijo dohodke.

Da si pa ne kupite mačka v žaklju, Vam razvije „Brencelj“ v sledečim svoj program.

Kar se tiče njegovega značaja, je „Brencelj“ skoz in skoz lažnjiv, tedaj se ne skriva, kakor liberaluhi, le pod lažnjivo obleko, timveč kar govori ali brencí, je resnična laž, na to je vselej pripravljen priseci.

Dalje obrekuje in črni liberaluhe, nemčurje, renegate in druge poštene ljudi in jim pije kri, slovenski močnik pa mu ne diši. On dobro vé, kje nemčurje čevelj tišči, in da bo le toliko časa kašo pihal, dokler je med Slovenci kaj nemčurjev.

Za „Slovenijo“ mu ni mar, ker mu nemčurji pravijo, da je to piškavi oreh, nad katerim bi si polomil zobé in skrivel zelo in pod lupino ne našel družega, kot grdega črva, kateri je za senice, a ne za „Brenceljna“. Sicer tudi on rad lešnike tare, a ne takih, v katerih je črvivo jedro.

Tudi za vpeljavo slovenskega jezika v šole in uradnije se ne bo nikoli potezal, ker ni Slovenec, on je Kranjec in ne mara slovenskih sleparij; Dežman je njegov prerok, boter pa mu je oče Kljun; kedar mu ta možaka jako modrih glavíc ukažeta, da zahteva slovenski jezik v šole in uradnije, se bo zato ne le potezal, ampak, če bo treba, celó pretepal.

Splošno njemu ni mar za Slovence, timveč za naročnike, kateri ga oblačijo, mu plačujejo stanovanje itd.; za pičo mu skrbijo že nemčurji, liberaluhi in renegati, katerih je, hvala Bogu! še dosti na slovenski zemlji in jih menda, če bo želod „ratal“, tudi ne bo zmanjkalo.

„Rešpehtarjova kuharica“ ga futra s štikelci, ktere mu peršpara v svojem dinst, in mu je zagvišala tud za naprej še kakšen šlegelc iz špajze svojih rešpehtarjov, če jo ne bote ausrihtal, al pa če ne bo v platele drukana.

Kedar pa pridejo iz Dunaja gospod „Ferboltar“, se bodo pa z „rešpehtarjovo kuharico“ ablezvali, tako, da bosta vsak en cajt na vahti.

Vrh teh ima „Brencelj“ še mnogo sodelavcev po deželi, zlasti med uradniki, kateri so od las do nohtov na nogah nemčurji, tedaj pravi tiči, ki se vedno ministerskega „bertaba“ drže, toraj se ne more reči, da je „Brencelj“ vodja brez armade, ampak cela drhal v deželi je za njim, ktera bi ga rada našeškala.

Ta „program“ ima to za-se, da je od konca do kraja lažnjiv, tedaj „Brencelj“ ni prisiljen držati se ga; če bo spoznal, da je kak drug boljši, bo pa prijel se družega, kakor se je od renegatov naučil. Nemčurski programi se le toliko razločijo od „Brenceljnovega“, da so v njih le obljube laži, a to, kar zahtevajo za-se, jih je volja tudi vzeti, tedaj je v njih gotovo nekaj resnice.

Če Vam je ta „program“ po volji, vzemite pero in podpišite pogodbo s tem, da pošljete ali v frankiranih pismih ali pa po poštnih nakaznicah (Postanweisung) 1 gold. 20 krajc. avstrijske gotovine ali pa ruskih rubljev ali pruskih tolarjev, katerih se „Brencelj“ nikakor ne brani, da imajo le dober cvenk. S tem denarjem si „Brencelj“ ne bo gradov zidal, timveč prinašal Vam prav lepo narisane možiceljne, ktere po deželi brencáje vjame in jih pošlje na Dunaj v stroj, da jih more rabiti za svojo obleko. To ga stane sicer mnogo denarja, a on ko „kranjski fant“ drži veliko na obleko, tedaj ne gleda na „par krajcarjev“.

Da pa ne boste mislili, da je to vabilo kaka sleparija, ga je podpisal zanesljiv mož, ktereга vsi poznate. Tukaj-le je:

